

SJÄLVTILLITENS LÅNGA TANKE

Själv tillit är livsförståelse. Själv tillit är insikt i och förståelse för tillvarons och allt livs orubbliga lagenlighet, som omöjliggör gudomligt godtycke av något som helst slag.

Själv tillit är tillit till livslagarna för frihet, enhet och självförverkligande. Själv tillit är insikt i och förståelse för individens potentiella gudomlighet, omistliga rätt till frihet och allt livs oförstörbara enhet.

Själv tillit är tillit till mitt omedvetna såsom källan till allt ljus, all ledning. Alla livets krafter står till mitt förfogande. Det är min sak att finna de sätt, på vilka jag kan taga till vara dessa outtömliga krafter.

Själv tillit är utvecklingens förnämsta faktor, grunden till självbestämmdhet och självförverkligande, förutsättning för den tillspetsade målmedvetenhet som innebär orubblig uthållighet och effektivitet i strävan mot målet.

Själv tillit är ingenting som jag utan vidare tar mig. Såsom latent, förut förvärvat egenskap yttrar sig själv tilliten i oreflekterad omedelbarhet och spontaneitet. Har jag den icke medfödd, måste jag förvärva den genom insikt, arbeta fram den till viljesak genom tanke och känsla.

Själv tillit är oberoende av framgång eller misslyckande, de illusioner som brister vid påfrestning, människors beröm och klander eller egen bristande förmåga.

Själv tillit är mod – fysiskt mod, emotionalt mod, mentalt mod. När jag har själv tillit, vågar jag vara jag själv, enkel, okonstlad, omedelbar, vågar tänka, känna, handla, vågar vara okunnig, vågar tvivla, vågar försvara frihet och rätt. När jag har själv tillit, är jag fri från förmörkande, fördummande, förlamande rädsla för vred, nyckfull gud, rädsla för ödets slag, för dålig skörd, för människor, för att göra misstag, för att bli bedragen, för att följa ädla ingivelser, rädsla för alla fientliga yttre och inre krafter, ja från allt detta är jag fri, blott jag har själv tillit.

Själv tillit är tillit till jagets potentiella gudomlighet, dess oförlorbara delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, som det är dess uppgift att förvärva allt större medveten delaktighet i. Det är genom upplevelser, bearbetning av erfarenheterna och experiment, som människan utvecklas. Det finns ingen anledning att ängslas för att tiden ej skall räcka till: det antal inkarnationer individen får för sin utveckling är obegränsat.

Själv tillit är en egenskap, som alla förr eller senare måste förvärva. Första förutsättningen för berättigad tillit till eget omdöme är att ha bemästrat hylozoiken.

Allt liv utvecklas. Allt liv befinner sig på den utvecklingskala som leder från okunnighet och oförmåga till allvetenhet och allmakt. På varje utvecklingsnivå är individen relativt fullkomlig i förhållande till allt lägre och relativt ofullkomlig i förhållande till allt högre. Individen har de ofullkomligheter som tillhör hans nivå. Att döma är att klandra en människa för att hon befinner sig där hon är, att hon icke nått högre, icke förvärvat felande egenskaper. All jämförelse med andra individer, högre eller lägre, är bevis på livsokunnighet, är oberättigad och felaktig. Individen är underlägsen alla på högre nivåer, vilka han i sinom tid skall nå. Att inse egen begränsning är tecken på ökad insikt och förståelse. Ingen som vill det rätta är på fel väg.

Människan får all den hjälp hon behöver för att utvecklas. Men arbetet måste hon, enligt lagen för självförverkligande, utföra själv.

Till varje pris måste människan lära sig stå på egna ben och handla på egen hand. Lagen för självförverkligande är en orubblig lag: människan måste själv förvärva självtillit och självbestämmdhet, innan hon är färdig som människa. Hon måste kunna, oberoende av någon annan, lösa alla de livsproblem som förekommer i hennes världar.

Sök själv sanningen och lita till ditt eget omdöme, hurudant det än är! Det är bättre än att fästa sig vid andras utsagor, omdömen och påverkningar. Individerna måste lära sig lita till sitt förnuft och till sin Augoeides, som upplyser, när han kan få göra det.

Den tillit, som Augoeides vill att vi skall förvärva, är icke tilliten till ett annat väsen, någon "gud". Det är den opersonliga tilliten till vår egen potentiella gudomlighet (gud immanent), vetskapen om att vi en gång ska bli vad vi potentiellt är, tillit till "Livet", tillit till de orubbliga livslagarna.

Min Augoïdes: Led mig från överklighet till verklighet, led mig från mörker till ljus, led mig från död till odödlighet.